

VÁR AZ ÜNNEP

KARÁCSONYI ALKALMI MŰSOR, SZERKESZTETT JÁTÉK SZABÓ T. ANNA
ADVENTI KALENDÁRIUM C. CIKLUSÁBÓL, N. TÓTH ANIKÓ ÖSSZEÁLLÍTÁSA

A játzók száma: 10, életkor: 10-12 év

Kellékek: ütőhangszerek (fadarabok, kiscintányér, triangulum)

(Párosával bevonulás, erősödő kórus):

Jön az ünnep!
Jön, jön az ünnep!
Jön, jön, jön az ünnep!
Jön, jön, jön, jön az ünnep!

(HÓPIHE)

December van, ünnep-hónap:
itt az ideje a hónap!
Pár pihe is elég lenne,
ide hullna tenyerembe.
Rövid a fény, gyorsan halad,
későn kel fel reggel a nap,
paplanomba gömbölyödök,
szuszmorászni, mint a sünök,
burkolózni jó melegbe,
fütyülni a fergetegre,
akarva vagy nem akarva
jót aludni betakarva.
Úgy vágyódom csupa jóra,
mint a mező puha hóra –
vár, mintha a napra várna,
paplan alatt lágy az álma.

(GYERTYA)

Kis koszorún gyertya ég –
üljük hát körül!
Ennyi tűz is épp elég
annak, ki örül!
Jó, hogy senki nem siet,
lassú este lett,
gyertyafényben itt ülök
én is veletek,
szemünk egymást tükrözi,
fény a közepe,
beszélgetős vacsora –
nincs vége sose.
Ünnep lett a pillanat,
kis láng-hozta fény –
**Együtt: – Legyen gyertya máskor is az
asztal közepén!**

(KÉSZÜLŐDŐ)

A tél tiszta kerek lap,
az arcodba szelet csap,
orrod-szemed csepeg: csap,
jöjj, meleg sál, meleg sap.
Ha a nap süt: vigadunk,
ha eső hull, kivagyunk:

jaj, ez nem a mi napunk...
Hó hull? Mi is libegünk.

A felnőtt csak sűrögjön,
kanál, villa, csörögjön!
A gyerek? Úcsörögjön,
vagy ugráljon, forogjon!
Örülhetsz, hogy gyerek vagy:
gyerek, amit szeret, kap,
minden vágya teret kap –
a karácsony gyereknap!

Együtt: – Jön, jön az ünnep!

Jön, jön az ünnep?
Akkor...

(két csapat, felváltva):
Porszívó: zúúú – mosógép: morr,

(NAGYTAKARÍTÁS)
menekül a kosz és tűnik a por,
(két csapat, felváltva):
két szivacs: sissz-sussz, portörölő: csissz-csasz,
mindenhol rongyba, seprűbe botlasz.
Tükröt ecettel – húha, de csillog!
Vízzel a padlót – vigyázat, síkos!
Sok macska-szórszál, párnából por száll,
huzatban jó pár pormacska kószál.
Jöhet megint a porszívó-korszak.
Kiszellőztettünk, kiszállt a porszag,
Kanapé – rendben! Nagyszőnyeg? Tiszta!
Előszobában sorban a csizma.
Ablakban mécses, berkenye, csengő,
ajtón egy masni, messzire lengő,
asztalon sok süti, porcukor-illat,
jön, jön az ünnep – hangosan hívjad!

(MÉZESKALÁCS)

Ünnepi csendben
fényes a mécses,
készül a mézes,
illata édes,
tojás, liszt, cukor, zsír,
fűszer kell bele sok,
összerakom gyorsan,
ha ügyes vagyok!
Liszthó szitálgat,
szállnak a pelyhek,
mintha leszállna
a földre a felleg,
selymes és puha és
belepi a kezem,
de ha beletüszkölök
(prüssz) jaj nekem!

Jön, jön az ünnep!
Jön, jön az ünnep!

(SAJÁT KÉZZEL)

Öntsünk szappant, öntsünk gyertyát,
kössünk csuhét, fonjunk szalmát,
varrjunk apró bársonypárnát,

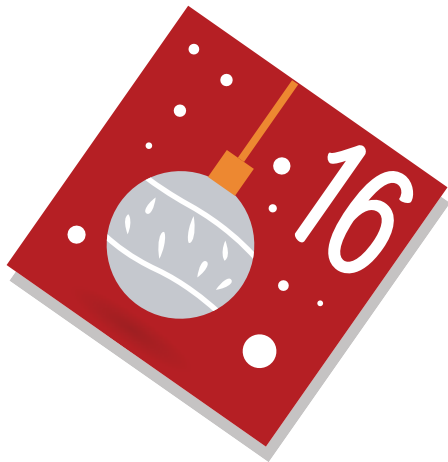

tegyünk bele levendulát!
Látod, én is angyal vagyok:
meglepetést tartogatok!
Saját kézzel készítem,
beleteszem a szívem.
Dióbogárka, papírpohárka,
gyöngy-nyaklánc, tálka, festett madárka,
gyurmavirágcsokor és rongybaba,
párnahuzatból lámpabura,
**együtt: habzsák, babzsák, filc-szívecske,
mécsestartó telefestve,
plusz egy díszes képerket –
beleteszem képemet!**

(ANGYALOK)

Puha ködbe
burkolózva
mint a téli
csillagok
néznek –
titkon sejtéd őket –
gyermekarcú
angyalok.
Érthetetlen,
hallhatatlan,
csöndbe mártott
dallamok –
fellegekből
leskelődő
láthatatlan
angyalok.

(ZENEBOVA)

**Együtt: Ringó-rengő csilingelő csengő,
zengő-bongó borongó harangszó,
síp, dob, fuvola, furulya, brácsa,
ez itt a hangok felvonulása.**

**Puffog a dobszó, cicereg a citera,
brummog a bőgő, belebög a tuba,
két cin pendül, csörgő csendül,
kolomp kondul, orgona zendül.
Kanyarog a hegedű mennyei hangja,
csillog a zongora hangja alatta,
gitáron égig szalad a nóta.**

**Együtt: sok kicsi hópihe hozzá a kotta.
Angyali muzsika – gyorsan kapcsolj:
ciccegj, döngess, csöngess, tapsolj!
Döngjön a ritmus, zengjen az ének,
advent nagy közös ünnepe nek!**

(AZ ÜNNEP AZÉ AKI VÁRJA)

Aki magot szór ablakába
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?
Szárnysuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad térül-fordul,
egy pillanatra látszanak.
A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,
s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
„Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.
És be is mehatsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitar.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.

(Mindenki, ünnepélyesen)
Az ünnep azé, aki vár.

| Fotó: freepik.com